

Sygn. akt III RC 39/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Elblągu w III Wydziale Rodzinnym i Nieletnich

w następującym składzie :

Przewodniczący : SSR Anna Nowosielska

Protokolant : sekr. sąd. Małgorzata Baur

po rozpoznaniu w dniu 21 kwietnia 2017 roku w Elblągu , na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej L. J. zastępowanej przez matkę M. S.

przeciwko R. J. (1)

o alimenty

I . zasądza od pozwanego R. J. (1) na rzecz małoletniej powódki L. J., urodzonej dnia (...) w E., alimenty w kwotach po 400 (słownie: czterysta) złotych miesięcznie poczynając od dnia 17 stycznia 2017 roku , płatnych do dnia 20-go każdego miesiąca do rąk matki małoletniej powódki M. S., wraz z ustawowymi odsetkami, w razie uchybienia w terminie płatności którejkolwiek z rat ,

II . umarza postępowania co do żądania ponad kwoty po 600 (sześćset) złotych miesięcznie ;

III . oddala powództwo w pozostałym zakresie ;

IV . nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Elblągu) kwotę 246 (dwustu czterdziestu sześciu) złotych tytułem kosztów sądowych;

V . wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności .

Sygn. akt III RC 39/17

UZASADNIENIE

W pozwie , nadanym dnia 17 stycznia 2017 roku , M. S. , działając jako przedstawicielka ustawowa małoletniej L. J. , wniosła o zasądzenie od pozwanego R. J. (1) na rzecz małoletniej L. J. alimentów w kwotach po 1200 zł miesięcznie, płatnych do jej rąk do 20 dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia w terminie płatności którejkolwiek z rat , począwszy od dnia 01 grudnia 2016 roku . Jednocześnie domagała się udzielenia zabezpieczenia w takiej samej wysokości .

W uzasadnieniu żądania wskazała , że małoletnia L. urodziła się w (...) roku , zaś w lipcu 2016 roku jej rodzice rozstali się po 6 latach związku konkubenckiego w związku z czym matka dziecka zakupiła mieszkanie , w którym zamieszkała wspólnie z dzieckiem . Mimo spisania porozumienia w sprawie istotnych kwestii dotyczących L. , pozwany nie podpisał go wskazując , że oczekuje rozstrzygnięcia przed sądem . Podniosła , iż od momentu rozstania ojciec spędza z małoletnią co drugi dzień oraz przekazuje jej miesięcznie kwoty po 200 złotych .

W odpowiedzi na pozew pozwany uznał żądanie do kwot po 300 złotych miesięcznie , wnosząc o oddalenie powództwa w pozostałym zakresie . W uzasadnieniu podnosił , że przy rozstaniu rodzice małoletniej L. ustalili udział pozwanego

na rzecz małoletniej przekazywany matce na kwoty po 200 złotych miesięcznie , podkreślił , że powódka nie wykazała wydatków na poziomie zaprezentowanym w pozwie , nadto wskazał , że małoletnia córka przebywa u niego w co drugi weekend i od jednego do dwóch dni w tygodniu i w tym czasie pozostaje na jego utrzymaniu . Zauważył , iż dochody matki wynoszą kwoty po 2900 – 3300 złotych miesięcznie . Zaznaczył , że do marca 2017 roku jego miesięczne wydatki kształtowały się na poziomie około 3006 złotych , zaś od tego czasu zamieszkał w mieszkaniu konkubiny i partycypuje w kosztach utrzymania jej mieszkania kwotami po 175 złotych z tytułu czynszu , nadto swoje mieszkanie wynajmuje za kwoty po 800 złotych miesięcznie .

Postanowieniem z dnia 10 kwietnia 2017 roku wydanym w przedmiotowej sprawie , udzielono zabezpieczenia do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie w ten sposób , że zobowiązano pozwanego R. J. (1) do partycypowania w kosztach utrzymania małoletniej L. J. w kwotach po 500 złotych miesięcznie , poczynając od dnia 17 stycznia 2017 roku , płatnych do dnia 20 każdego miesiąca do rąk matki małoletniej powódki M. S. , wraz z ustawowymi odsetkami , w razie uchybienia w terminie płatności którejkolwiek z rat .

Na rozprawie dnia 21 kwietnia 2017 roku przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki zmodyfikowała żądanie , domagając się alimentów w kwotach po 600 złotych miesięcznie na rzecz małoletniej powódki , poczynając od dnia 17 stycznia 2017 roku , płatnych na tych samych warunkach płatności iw terminach wskazanych w pozwie , cofając żądanie w pozostałej części .

Pełnomocnik pozwanego wyraził zgodę na cofnięcie pozwu , w pozostałym zakresie podtrzymał dotychczasowe stanowisko zajęte w sprawie .

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletnia L. J. urodziła się dnia (...) w E. ze związku nieformalnego M. S. i R. J. (1) . W lipcu 2016 roku rodzice małoletniej rozstali się i L. wraz z matką zamieszkała w dwupokojowym mieszkaniu zakupionym przez matkę za kwotę 100 000 złotych . Na zakup mieszkania M. S. zaciągnęła kredyt na okres 35 lat z ratą miesięczną po 540 złotych . W sierpniu 2016 roku zaciągnęła także kredyt gotówkowy w wysokości 16 000 złotych z przeznaczeniem na spłatę kredytu gotówkowego zaciągniętego w trakcie trwania związku konkubenckiego z pozwanym w kwocie 7 000 złotych oraz na urządzenie się w zakupionym mieszkaniu. M. S. utrzymuje się z wynagrodzenia za pracę w charakterze pakowacza mebli w kwotach po 2456,27 złotych średnio miesięcznie . Za mieszkanie ponosi następujące należności : energia elektryczna – 300 zł co trzy miesiące , woda – 60 – 70 zł miesięcznie , internet – 40 zł miesięcznie , telewizja – 70 zł miesięcznie , opał do kominka (mieszkanie jest ogrzewane kominkiem) – 190 zł miesięcznie (w okresie grzewczym , który rozpoczął się w listopadzie 2016 roku) . Z tytułu eksploatacji samochodu zakupionego w trakcie związku z pozwanym , na który zaciągnęła kredyt , który spłaciła , zaś pozwany przekazał go w ramach umowy darowizny (gdyż formalnie został zakupiony na pozwanego) , wydatkuje kwoty po 300 złotych miesięcznie z tytułu dojazdów do pracy , odbierania dziecka z przedszkola i wyjazdów rekreacyjnych . Ponadto – wspólnie z pozwanym – uczestniczy w kosztach związanych z dodatkowymi opłatami za przedszkole z tytułu wyjazdów czy wyjazdów córki . Ponieważ wyjeżdża do pracy o godzinie 5 rano , korzysta z usług niani , która w czasie , kiedy dziecko nie przebywa u ojca , zajmuje się małoletnią do godziny 8.00 , kiedy otwierane jest przedszkole dziecka . Niania jest opłacana kwotami po 7 złotych na godzinę , średni koszt z tego tytułu za okres od lipca 2016 roku do stycznia 2017 roku wynosił kwoty po 222 złotych miesięcznie .

W spisie kosztów utrzymania M. S. wskazała , że na miesięczne utrzymanie dziecka wydatkuje kwoty po 2210 złotych miesięcznie , w tym na : wyżywienie – 300 zł , środki czystości i higieny – 100 zł , książki , kino (średnio raz na dwa miesiące) , gry edukacyjne , plac zabaw , zabawki , prezenty okolicznościowe dla rówieśników – 150 zł , odzież i obuwie – 250 zł (średnio w miesiącu kupuje 2 -3 pary legginsów , 2 bluzki) , przedszkole (ubezpieczenie , komitet , wyprawkę semestralną , wycieczkę przedszkolną , (...)) , opłatę miesięczną za przedszkole) – 350 zł , nianię – 300 zł , lekarstwa , witaminy , okresowe infekcje (małoletnia w okresie zimowym przeziębienia się co miesiąc , koszty z tego tytułu wynoszą kwoty po około 50 złotych) – 150 zł , opłaty za mieszkanie (mieszkanie 900 zł , energia elektryczna – 120 zł , woda – 80 zł , media tv 69,99 zł , gaz 50 zł) – 610 zł . Natomiast z informacji Przedszkola Samorządowego Nr 1 w P. wynikało , że opłaty za przedszkole w okresie od lipca 2016 roku do lutego 2017 roku wynosiły średnio miesięcznie po 126,75

złotych . Nadto z przedstawionego przez nią wyciągu z jej konta bankowego wynikało , iż z tytułu opłacania należności niani P. (...) średniomiesięcznie przekazywała kwoty po 222,50 złotych miesięcznie (od 93 złotych do 343 złotych miesięcznie) . Z kolei na rozprawie M. S. zeznawała , że na nianię i przedszkole dziecka wydatkuje miesięcznie kwoty po 500 złotych , pozostałe wydatki na córkę także zamykają się taką samą kwotą .

Natomiast pozwany od stycznia 2017 roku zamieszkuje w mieszkaniu należącym do konkubiny I. S. , położonym w miejscowości D. , w którym zamieszkuje także troje jej dzieci w wieku 12 , 12 i 6 lat . Opłaty za wskazany lokal kształtują się następująco : czynsz – 350 zł miesięcznie , energia elektryczna – 200 zł miesięcznie , woda – 120 – 150 zł miesięcznie . Pozwany w połowie ponosi wskazane koszty . I. S. utrzymuje się z pracy w kwotach po 760 złotych miesięcznie , alimentów na dzieci w kwotach po 500 złotych miesięcznie , świadczenia wychowawczego w kwotach po 1500 złotych miesięcznie . Pozwany utrzymuje się z pracy w charakterze pracownika ochrony w kwotach po 2900 – 3200 złotych miesięcznie .

Pozwany spłaca kredyt zaciągnięty w dniu 16 grudnia 2011 roku w kwocie 120 000 złotych na okres 30 lat na remont dwupokojowego mieszkania położonego przy ul. (...) w P. oraz spłatę kredytu hipotecznego z ratą miesięczną po 600 złotych . Ponadto do kwietnia 2017 roku spłacał kredyt zaciągnięty w 2015 roku w wysokości 25 000 złotych z przeznaczeniem na remont mieszkania , miesięczna rata wynosiła kwoty po około 467 złotych miesięcznie , termin spłaty ostatniej raty przypadał na 20 lipca 2021 roku oraz kredyt zaciągnięty dnia 03 marca 2016 roku na zakup telewizora i akcesoriów w kwotach po około 65 złotych z terminem spłaty do dnia 03 maja 2020 roku . Na spłatę powyższych zobowiązań zaciągnął dnia 11 kwietnia 2017 roku pożyczkę gotówkową w kwocie 42 708,98 złotych na okres 9 lat z ratą miesięczną po około 601 złotych . Ze wskazanego zobowiązania dokonał zakupu większego samochodu za kwotę 6000 złotych , pozostała mu jeszcze kwota około 7200 złotych , którą zamierza przeznaczyć na zakup pieca z podajnikiem do mieszkania . Jednocześnie pozostawił samochód , którym dotychczas przemieszczał się z przeznaczeniem na potrzeby konkubiny – celem jej dojazdów do pracy . Mieszkanie w P. wynajmuje od 01 marca 2017 roku (umowę zawarł na okres 3 lat) za kwoty po 800 złotych miesięcznie , z czego opłaca czynsz w kwotach po 250 złotych miesięcznie oraz należny podatek w kwotach po 65 złotych miesięcznie . Na dojazdy z D. do P. pozwany przeznacza miesięcznie kwoty po 300 złotych .

Pozwany uczestniczy finansowo w kosztach związanych z wyjściami czy wyjazdami córki z przedszkola . Również dokonuje córce zakupów odzieży i obuwia , w kwietniu zakupił dla dziecka balerinki i inne rzeczy za kwotę 120 złotych , w styczniu 2017 roku – t – shirtu , legginsów , bielizny osobistej za kwotę 125 złotych . Pozwany średnio 2 tygodnie w miesiącu zawozi córkę do przedszkola , małaletnia u ojca spędza średnio 11 dni i nocy , w tym 2 weekendy , 1 lub 2 dni w tygodniu . Z tego tytułu pozwany ponosi koszty w w wysokości 400 – 500 złotych miesięcznie . Ponadto w czasie choroby dziecka także zakupuje leki dla córki , tak jak matka L. , zaś kosztami zakupu antybiotyków dzielą się po połowie .

(dowód : informacje, częściowo spisy kosztów utrzymania , wyciągi z kont bankowych , zaświadczenia k. 5 – 6 , 12 – 28 , 33 – 94 , 102 – 104 , częściowo zeznania przedstawicielki ustawowej małaletniej powódki M. S. : protokół z rozprawy z dnia 21 kwietnia 2017 roku , zapisany na płycie umieszczonej w kopercie na k.110 w czasie : 00:04 :13 – 00:20:57 , 00:42:13 – 00:45:16 , protokół skrócony k.106 - 108 , zeznania pozwanego R. J. (1) : protokół z rozprawy z dnia 21 kwietnia 2017 roku , zapisany na płycie umieszczonej w kopercie na k.110 w czasie : 00:20 :57 – 00:39:53 , 00:45:16 – 00:46:56 , protokół skrócony k.106 - 108 , dokumenty zgromadzone w aktach sprawy o sygn. III Nsm 55/17) .

Sąd zważył, co następuje:

Dokonując ustaleń faktycznych, Sąd oparł się na zebranych w sprawie dokumentach w postaci informacji, zaświadczeń , wyciągów z kont bankowych , częściowo spisach kosztów utrzymania, ich autentyczność nie budziła bowiem wątpliwości , nie była także w większości kwestionowana przez żadną ze stron . Zakwestionowane przez pozwanego wydatki na utrzymanie małaletniej powódki zostały następnie w toku postępowania zmodyfikowane przez przedstawicielkę ustawową małaletniej powódki , w części zostały uznane za zawyżone , biorąc pod uwagę pozostały materiał dowodowy zgromadzony w przedmiotowej sprawie (co wynika także z zaświadczeń i wyciągu z

konta złożonego przez M. S.) . Natomiast spis kosztów utrzymania pozwanego uległ zmianie z uwagi na zmianę sytuacji (zaciągnięcie kredytu konsumującego poprzednie dwa) . Sąd przyznał również zeznaniom pozwanego R. J. (2) i częściowo zeznaniom przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki M. S. walor wiarygodności z uwagi na ich spójność, logikę i zbieżność z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie . W zakresie wydatków czynionych na małoletnią powódkę nie przyznano zeznaniom M. S. w pełnej rozciągłości wiarygodności z uwagi na sprzeczność z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w przedmiotowej sprawie oraz zasadami doświadczenia życiowego .

Obowiązek alimentacyjny na rzecz małoletniej L. J. opisywany jest przez artykuły 133 k.r.o i 135 k.r.o. Zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Zakres obowiązku alimentacyjnego zależy z jednej strony od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, z drugiej zaś - od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 k.r.o.). Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokojone, wyznacza zaś treść art. 96 k.r.o., według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie - odpowiednio do jego uzdolnień - do pracy dla dobra społeczeństwa. Stosownie do tej dyrektywy rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych (kulturalnych), także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego) według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku. Przy ocenie, które z potrzeb uprawnionego powinny być uznane za potrzeby usprawiedliwione, należy z jednej strony brać pod uwagę możliwości zobowiązanego, z drugiej zaś zakres i rodzaj potrzeb. Przepisy Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego przewidują także formę wykonania obowiązku alimentacyjnego, w całości lub w części w postaci osobistych starań o utrzymanie i wychowanie dziecka (art. 135 § 2 k.r.o.).

Należy przy tym stwierdzić , iż pojęcie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz pojęcie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego , pozostają we wzajemnej zależności i obie te przesłanki wzajemnie na siebie rzutują , w szczególności przy ustalaniu wysokości alimentów przez Sąd .

Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy , wypada podnieść , że wysokość alimentów ustalonych przez rodziców małoletniej powódki podczas rozstania , które pozwany miał przekazywać na ręce matki dziecka , była zbyt niska , biorąc pod uwagę potrzeby małoletniej powódki oraz możliwości zarobkowe pozwanego . Wypada podnieść , że koszty związane z opłacaniem niani w czasie , kiedy matka jest w pracy oraz za przedszkole wynoszą miesięcznie średnio po 347 złotych . Do tego wypada doliczyć wydatki na wyżywienie dziecka , zakup niezbędnej odzieży i obuwia , leków , wydatków związanych z rozrywką . Należy również wskazać , że przedstawione przez M. S. wydatki z tego tytułu były zawyżone . Nie sposób było zgodzić się ze stanowiskiem matki dziecka , że na odzież i obuwie wydaje kwoty po 250 złotych miesięcznie (3000 złotych rocznie) , zważywszy , że pozwany także dokonuje dla córki zakupów z tego tytułu . Również wydatki na środki czystości i higieny w kwotach po 100 złotych miesięcznie jawią się na zawyżone , podobnie z tytułu rozrywki , kina , prezentów okolicznościowych dla rówieśników , przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki nie przedstawiła ponadto dowodów to potwierdzających , zaś także zasady doświadczenia życiowego przeczą powyższemu . Z kolei jeśli idzie o lekarstwa i witaminy dla powódki , to poza sporem pozostawało to , że także ojciec dziecka uczestniczy w połowie w tych wydatkach (antybiotyki) , zaś pozostałe leki zakupuje do swojego miejsca zamieszkania (u matki dziecka pozostają zakupione przez nią) , więc także ponosi z tego tytułu wydatki .

W tym miejscu należy podnieść , że ojciec małoletniej powódki aktywnie uczestniczy w jej życiu , także finansowo , bowiem współuczestniczy z matką dziecka w wydatkach na dodatkowe opłaty w przedszkolu , zakupie antybiotyków w przypadku choroby , także zakupuje małoletniej odzież i obuwie , w czasie pobytu dziecka u niego (około 10 – 11 dnia w miesiącu) utrzymuje ją . W tej sytuacji wysokość żądania matki dziecka – w ocenie Sądu rozpoznającego przedmiotową sprawę – była zbyt wysoka . Należy zauważyć , że ostatecznie matka dziecka wskazała , iż poza opłatami za przedszkole i nianię dziecka (które zostały na podstawie weryfikowalnych dowodów ustalone na kwoty po 347 złotych miesięcznie a nie 500 złotych – jak zeznawała M. S.) , wydatkuje na córkę kwoty po około 500 złotych miesięcznie . Takowy wydatek

jest realny i uzasadniony (w przeciwieństwie do poprzednio podawanych), przy uwzględnieniu wydatków czynionych przez ojca w kwotach po 400 – 500 złotych miesięcznie, jest to całkowity koszt utrzymania prawie pięcioletniej L. .

Przy uwzględnieniu tego, że małe dziecko spędza z matką średnio 20 dni w miesiącu, alimentów płaconych na jej utrzymanie przez ojca w kwotach po 400 złotych miesięcznie oraz przy uwzględnieniu tego, że ojciec w czasie pobytu córki u niego (przez około 1/3 miesiąca) w całości łoży środki na jej utrzymanie, matka przeznaczy na dziecko kwoty po około 400 - 500 złotych miesięcznie, zaś ojciec – około 800 – 900 złotych miesięcznie (biorąc pod uwagę czasookres córki u niego). Powyższe jawi się jako usprawiedliwione i zasadne. Zdaniem Sądu, wyższa kwota zasądzona od pozwanego (żądana przez matkę dziecka) – przy uwzględnieniu jego osobistego wkładu w utrzymanie i wychowanie córki – nie znajdowałaby oparcia w wyżej przedstawionych przepisach prawa.

Bez wątpienia pozwany nie ma obowiązku łożenia na utrzymanie dzieci jego konkubiny ani na nią samą, jednakże powyższe nie może prowadzić do wniosku, że winien w całości ponosić koszty utrzymania córki, bowiem takie założenie kłóci się z zasadami omówionymi wyżej. Należy także zauważyć, że dochody pozwanego są niewiele wyższe od tychże przedstawicielki ustawowej małe dziecka powódki, stąd także powyższe nie pozwalało na uznanie, że pozwany powinien w wyższym niż ustalony zakresie przekazywać matce dziecka środki finansowe na jej utrzymanie.

Biorąc pod uwagę powyższe, w ocenie Sądu, pozwany winien przyczynić się do zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb powódki we wskazanym zakresie, w pozostałej części potrzeby te będzie zaspokajała w dalszym ciągu jej matka. Dlatego też, kierując się powyższymi przesłankami, Sąd na podstawie przepisów art. 133 § 1 k.r.o. i art. 135 § 1 i 2 k.r.o. zasądził od pozwanego R. J. (1) na rzecz małe dziecka powódki L. J., alimenty w kwotach po 400 złotych miesięcznie, poczynając od dnia 17 stycznia 2017 roku, płatnych do dnia 20-go każdego miesiąca do rąk matki małe dziecka powódki M. S., wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia w terminie płatności którejkolwiek z rat i orzekł jak w punkcie I wyroku, w pozostałym zakresie oddalił zaś powództwo (punkt III wyroku).

W zakresie cofniętego żądania co do świadczeń ponad kwoty po 600 złotych miesięcznie i do dnia 16 stycznia 2017 roku, uznając, iż powyższa czynność procesowa przedstawicielki ustawowej małe dziecka powódki nie była sprzeczna z prawem, zasadami współżycia społecznego ani nie zmierzała do obejścia prawa, rozstrzygnięto w oparciu o przepisy art. 203 kpc w zw. z art. 355 § 1 k.p.c., umarzając postępowanie, o czym Sąd orzekł jak w punkcie II wyroku.

O kosztach sądowych rozstrzygnięto w oparciu o przepisy art.13 i art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (opublikowanej w Dz. U. z 2016 roku pod poz. 623) oraz art. 108 § 1 k.p.c. i art. 98 § 1 k.p.c. – nakazując ich ściągnięcie od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Elblągu), w kwocie 246 zł, na którą składają się: opłata stosunkowa wynosząca 5% wartości przedmiotu sporu obliczona stosunkowo w takim zakresie w jakim pozwany przegrał proces w wysokości 240 zł oraz opłata kancelaryjna za klauzulę wykonalności w kwocie 6 zł.

Na mocy przepisu art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c., wyrokowi w części zasądzającej roszczenie tj. w punkcie I, nadano rygor natychmiastowej wykonalności (punkt IV rozstrzygnięcia).